

Sweater modemust-haves.com, gestreepte jumpsuit Elisabetta Franchi, ringen BonBon Boutique, H&M en Nadja's own.

'IK VOEL ME NIET MEER HET STERRETJE'

Van Gouden Kalf naar *GTST*: Nadja Hüpscher blijft verrassen. De actrice heeft haar eisenlijstje verscheurd en volgt nu haar hart. 'Nu denk ik: *Enjoy life* en zeur niet zo.'

TEKST ANETTE DE VRIES FOTOGRAFIE SJOERD GEUKE

SOMS MIS IK DE JEUGDIGE OVERMOED VAN VROEGER, HET NONCHALANTE, ANGSTLOZE, MET-MIJ-KAN-NIETS-MISGAAN-GEVOEL. HOE LEKKER WAS DAT? (SOPHIE HILBRAND)

"Dit had een paar jaar geleden een uitspraak van mij kunnen zijn. Ik ben absoluut niet meer roekeloos en wild, maar dat bewuste dat je krijgt na je veertigste, maakt het leven misschien nog wel spannender. Want het is veel enger om weloverwogen dingen te doen die je niet van jezelf verwacht. Vroeger vond ik mezelf heel stoer omdat ik in mijn eentje liftend door Midden-Amerika reisde of omdat ik elf keer ben verhuisd. In Amsterdam, met de tram. Ik was avontuurlijk, balorig en niets ontziend, maar tegelijkertijd ook kritisch, terwijl ik dacht dat ik heel vrij was."

HOE UITTE ZICH DAT?

"Ik had altijd overal een oordeel over en was ervan overtuigd dat ik gelijk had. Alles werd langs een meertal gelegd tussen mij en mijn vrienden. Daar koos ik mijn werk ook op uit. Het moest diepgang hebben, interessant zijn, prestigieus. Later kwam ik erachter dat ik die eisenlijst ook maar ergens vandaan had gehaald zonder er echt achter te staan. Nu ik ouder ben, denk ik: *Enjoy life* en zeur niet zo. Al die negatieve energie is weg. Ik ben gewoon niet

meer boos. Want ik ben allang blij als ik gezond ben, de zon schijnt, mijn kinderen lachen, het goed gaat met mijn relatie en ik de huur kan betalen. Dat is al heel wat. Mijn onverschrokkenheid heeft plaatsgemaakt voor veel meer wijsheid en plezier. Ik hoef niet naar Midden-Amerika om mezelf te zoeken, dat

was hartstikke buitenkant. Het heeft even geduurd, maar ik ben blij dat ik erachter ben gekomen. Beter laat dan nooit. Dat voelt bevrijdend. Maar als je eenmaal doorhebt dat het leven je goed is gezind, maakt dat je ook kwetsbaarder. Ik balanceer nu op een veel dunner draadje dan vroeger en ben sneller geëmotioneerd."

**IK MOET WEL EEN BEETJE
DECADENT KUNNEN LEVEN.
(FILEMON WESSELINK)**

"Ik mag toch hopen dat deze quote niet van mij is. Bij decadentie denk ik aan mooie auto's en horloges. Dat interesseert me werkelijk nul. Ik ben hartstikke tevreden met mijn oude bak. Als ik zou zwemmen in het geld, reed ik vast in een mooie Chrysler, maar daar hecht ik verder geen waarde aan."

**IS HET SOMS SAPPELEN ALS
ACTRICE?**

"Dat ook weer niet, maar er zijn periodes dat ik heel bewust kies voor de bonusaanbiedingen. Maar dan ga ik de volgende dag toch weer uit eten, haha. Ik ben nooit arm geweest en doe het prima, maar het is niet één en al decadentie. Tot mijn 35e kocht ik gerust een jurk voor 250 euro, boeien. Nu denk ik: Voor dat geld heb je een halve kindergarderobe."

**WAS GELD EEN BELANGRIJKE
OVERWEGING OM *GTST* TE GAAN
DOEN?**

"Benaderd worden voor de best bekeken serie van Nederland is leuk, overzichtelijk én het is geld. Dat telt nu zwaarder dan vijf jaar geleden. Sinds ik kinderen heb, denk ik veel realistischer en praktischer. Het leven draait bij mij om creëren en opvoeden, maar ik moet ook kunnen rondkomen. Maar als je na 25 jaar nog steeds in het acteerwereldje zit, doe je dat niet voor het geld. Rijk word je er namelijk niet van, het is vooral voor de leuk. Anders is het ook niet vol te houden. Ik neem de laatste jaren meer werk aan dan ooit en dat bevalt me wel. Door een klus als *GTST* komen er ook weer andere dingen op je pad, zoals een fotoshoot voor *Grazia*. *What the heck*, leuk! Tien jaar geleden moest het in een bepaalde hoek zitten, dat hoeft nu niet meer."

**TOEN HAALDE JE JE NEUS
ERVOOR OP?**

"Mijn neus ervoor ophalen is een groot woord, maar ik was niet geïnteresseerd in soap als genre. Terwijl ik nu denk: Weer eens wat anders, hoe zou het zijn? Van tevoren wist ik natuurlijk wel dat je gaat acteren in een soort fabriek, als onderdeel van een groter geheel. In een film is dat anders, dan ben je *De Actrice*. Bij *GTST* is het team zó op elkaar ingespeeld en gaat alles heel snel. Dus je moet je ego

Jurk Elisabetta
Franchi, armbandje
Nadja's own, ringen
BonBon Boutique,
H&M en Nadja's
own.

Blouse Diesel,
rok Miu Miu via
mytheresa.com,
riem Mango.

'IK WAS DENK IK TOCH
EEN VERWEND
GRACHTENGORDELMEISJE'

enorm opzij zetten en gewoon keihard meewerken. Er word je niet gevraagd of je wat wilt drinken en als je in de file staat, los je het maar op. Maar daar kan ik prima mee dealen.”

IN BERLIJN WERD IK OPGEHAALD DOOR EEN AUTO MET CHAUFFEUR DIE ME NAAR EEN VIJFSTERREN HOTEL BRACHT. ENORME KAMER, CHAMPAGNE STOND KLAAR. EEN HART MET BLOEMEN OP HET BED. (NADJA)

“Die is van mij. Ik ben in de loop van de jaren in heel veel mooie hotels, restaurants en landen geweest. Heel indrukwekkend, maar ik denk dat ik er nu nog veel meer van zou genieten. Toen dacht ik: Het past wel bij me. Pas achteraf besef ik hoe achterlijk leuk het was om mee te maken.”

WAT WAS JE GROOTSTE GLAMOURMOMENT?

“Voor *Rent a friend* zat ik in hetzelfde Indiase hotel als waar James Bond was gedraaid. Buiten op de set werden er vier paraplu's boven je hoofd gehouden om je tegen de zon te beschermen. Er was iemand om de as van je sigaret in een bakje op te vangen. En als er geen melk bij mijn koffie zat, gingen ze met zijn vijven op zoek naar melk. Voor je het weet, ga je denken dat de wereld nog echt zo in elkaar zit ook. Ik heb het alleen af en toe meegemaakt, dat scheelt. De keer daarop stond ik weer in een tent om kindertheater te doen.”

NOOIT STERALLURES GEHAD?

“Ik heb er in het begin wel over opgeschept tegen mijn familie, omdat ik het gevoel had dat ik zo veel meemaakte. Maar uiteindelijk: néé. Anders had ik allang een ander beroep gekozen, want het is gewoon keihard werken. Maar wel te gek om te doen, ik hou van mijn vak en de passie en levenslust die erbij komt kijken.”

ALS JE MET EEN ACTRICE GAAT WEEET JE: VROEG OF LAAT VALT ZE OP DE TEGENSPELER. (JORT KELDER)

“Dat zou ik zeker gezegd kunnen hebben in het verleden. Tot vijf jaar geleden stortte ik me letterlijk overal in en liet ik mezelf te veel gaan op de set. Bij een liefdesscène wilde ik ook de liefde voelen. Nu ben ik veel meer bezig met de technische kant van het acteren en hoe ik zo goed mogelijk binnen de productie pas. Dan word je

T-shirt Burberry Brit via mytheresa.com, colbert en pantalon Philipp Plein, ketting, armbandje, enkelbandje en ringen Nadja's own, ringen A la, BonBon Boutique en H&M, schoenen Christian Louboutin.

'BIJ GTST MOET JE JE EGO ENORM OPZIJ ZETTEN'

ook niet zo snel meer verliefd. Ik voel me niet meer het sterretje, dat zich in het geheel verliest. Maar goed, als je drie maanden met één crew aan het draaien bent en veel intense scènes met je tegenspeler hebt, krijg je gewoon een hechte band met elkaar. Je deelt lief en leed, ook in de kleedkamer. Dat is soms best moeilijk los te koppelen van het thuisfront.”

HOE VER GING JE MET JE TEGENSPELERS?

“Nou, ik liet het tot het puntje komen en dan haakte ik op het laatste moment af. Zo van: Dit kan echt niet, je weet toch dat ik een relatie heb.”
NOOIT EEN SLIPPERTJE GEMAAKT?
“Ik heb geflirt, maar van zoenen is het nooit gekomen. Dat ging me al te ver. Als ik was vreemdgegaan, waren daar zo veel emoties bij komen kijken, dat het einde zoek was geweest. Ik kan het ook niet even snel in een steegje doen, wat dat betreft ben ik echt een vrouw. Ik ben meteen verliefd en dan zijn de rapen gaar. Dus er zit een verleidster in mij, maar als puntje bij paaltje komt ben ik te bang.”

HET IS WEL SPELEN MET VUUR.

“Achteraf gezien ben ik behoorlijk vergegaan. Het was niet zo dat ik een spel speelde, maar ik liet me wel gaan. Nu doe ik het rustiger aan. Gedoseerder. Ik zou absoluut nog iets voor iemand kunnen voelen, maar probeer het wel in de hand te houden. Als er een bepaalde spanning is, ben ik die liever kwijt. Dus nu zou ik recht op de man af vragen: 'Flirt jij nou met mij?' Of het nou wel of niet zo is, doet er niet eens toe. Maar het is meteen minder beladen.”

IS JE VRIEND NOOIT BANG GEWEEST DAT JE ER MET DE TEGENSPELER VANDOOR GING?

“Zo denkt mijn man helemaal niet. Hij is echt een róts. Zo'n stevige bonk.

Maar je zou het hem moeten vragen, we hebben het er nooit op deze manier over gehad. Het is een heel krachtig persoon, ik zou bijna denken dat hij overspel vroeger nog had overleefd ook. Nu zou het anders zijn. We begonnen allebei heel fladderig en hebben onrustige fases gekend, in de loop van de tijd zijn we heel erg naar elkaar toegegroeid. Misschien dat hij meer jaloers is geweest dat dan ik heb gedacht. In die tijd was ik zo met mezelf bezig, dat ik dat niet zag van hem. Maar het gebeurde niet aan de lopende band. Al met al ben ik misschien twee keer heftig verliefd geweest, maar dat is weggeëbd.”

IK VIND HET HELEMAAL NIKS. HET IS ALSOF JE DE HERFST UIT DE SEIZOENEN HAALT, EN HET ZOMAAAR, PANG, WINTER IS. (THEKLA REUTEN)

“Geen idee wie dit is.”

THEKLA REUTEN OVER BOTOX.

“Ik zeg daar niet per se 'nee' tegen, maar ik ben er nog niet aan begonnen. Ik heb weleens een gesprekje gehad bij een esthetisch centrum. Ze zeiden: 'Kom jij over drie jaar maar terug.' Maar ik twijfel, want ik zou niet willen dat je het ziet, terwijl je het áltijd ziet. Ik ben een beetje een meeloper, dus ik wacht het af. Ik sta elke dag voor de spiegel en dan trek ik alles naar de zijkant. Maar voor een facelift moet ik minimaal drie, vier jaar verder zijn. Het onderwerp komt geregeld ter sprake bij actrices en visagisten, dus ik ben er wel gevoelig voor. Alles herstelt ook gewoon minder snel. Ik kan niet meer drinken voor een draaidag, dat zie je direct. Terwijl dat vroeger geen probleem was. Laatst zei iemand van 62 tegen me: 'Geniet in godsnaam van je hoofd en zorg dat je tevreden bent.' Dat raakte me. Ik dacht: Fok it, ik ben klaar met die onzekerheid.”

IK GING IN THERAPIE, MAAR IK HAD GEEN ECHTE PROBLEMEN. IK KON ALLEEN MAAR KLAGEN OVER DE LEEGTE DIE IK VOELDE. (NADJA)

“Dat was ik rond mijn dertigste, in een periode waarin ik veel te veel tijd had om na te denken. Dat was een reden om in therapie te gaan. Ik voelde me nutteloos als ik opstond, terwijl ik nu denk: Tjonge, was gaan wandelen op het strand of had een cursus Frans

Blouse Rinascento,
bikerjack Goosecraft,
rok Oeuvre, ringen
À la, BonBon
Boutique, H&M en
Nadja's own, laarsjes
Diesel.

'IK BALANCEER NU OP EEN VEEL DUNNER DRAADJE DAN VROEGER'

Kijk op
GRAZIA.NL
voor het
backstage
filmpje

NADJA IN 'T KORT

GEBOREN:

Nijmegen, 23 maart 1972

CARRIÈRE: Debuteerde tijdens haar studie in de film *Huften en hofdames* (1996). Scoorde in 1999 een Gouden Kalf voor beste actrice in *De Boekverfilming*. Op het Filmfestival van Berlijn in 2000 was Nadja de Shooting Star van Nederland. Vertolkte in 2004 de rol van Joy in de filmhit *Simon*. Werd in 2008 genomineerd voor een Gouden Kalf voor haar rol in de film *Dennis P.* Op televisie speelde ze o.a. in *Mouna's Keuken* en *Levenslied*. Was in het theater te zien met onder meer *Oude Pinda's* en maakte voor de Parade haar eigen voorstelling. Kruipt sinds maart 2016 bij *Goede Tijden, Slechte Tijden* in de rol van Elise Kil.

PRIVÉ: Heeft al elf jaar een relatie met Sander. Samen hebben ze twee kinderen: Rein en Benjamin.

gedaan. Maar ik kan het ook niet helemaal bagatelliseren. Ik voelde me hulpeloos en ben met iemand in gesprek gegaan omdat ik dacht dat zij me misschien kon helpen.”
HEB JE ER IETS AAN GEHAD?
“Totaal niet, ik ben er zelfs weggegaan. Het enige wat ik me herinner, is dat ik vroeg: ‘Maar hoe zit het dan met relaties?’ Zij antwoordde: ‘Je moet een spel spelen.’ Daar had ik nog nooit van gehoord, dat je in het leven een spel moest spelen. Dat vond ik nog wel leuk. Ik bedacht me dat ik mijn man bij thuiskomst ook kon trakteren op een etentje, in plaats van in een joggingbroek op de wc te zitten, haha.”
HOE KIJK JE NU OP DIE HELE PERIODE TERUG?
“Ik was denk ik toch een verwend grachtengordelmeisje. Opgegroeid in een fijn gezin. Altijd het zonnetje in huis, niets stond mij in de weg. Dat zorgde op mijn dertigste voor problemen toen ik te maken kreeg met tegenslagen. Ik werd niet meer veel gevraagd als actrice en kinderen krijgen lukte niet. Ik hoopte dat mijn therapeut antwoorden had, maar ik ben erachter gekomen dat ik het zelf moet doen. Misschien was dat ook haar boodschap: tien jaar later kwam ik alsnog tot allerlei inzichten.”

IK WAS HEEL NAIEF TE DENKEN DAT IK METEEN ZWANGER ZOU RAKEN. IK DACHT DAT HET LEVEN MAAKBAAR WAS. (NADJA)

“Heel heftig. De eerst drie jaar dat het niet lukte, waren nog te doen. Ik bleef dapper, ook al ging het een paar keer mis.”
HOE GING JE DAARMEE OM?
“Voor mij is dat gewoon een foute celdeling. Dat zouden nooit mensen kunnen worden. Het gebeurde steeds rond de twaalf weken, maar de natuur grijpt niet voor niets in. Naar mijn gevoel zijn dat nooit volwaardige

kinderen geweest. Dus daar ben ik redelijk nuchter mee omgegaan. Maar op een gegeven moment werd ik bang. Wat als ik voorgoed kinderloos zou blijven? Daar kon ik niet mee omgaan. Nooit gedacht dat ik daar zo ongelukkig van zou worden. Ik was er altijd van uit gegaan dat ik het wel zou redden, ook zonder kinderen. Maar ik kwam in een soort tunnel terecht. Ik waagde me nog wel op kinderverjaardagen, maar barstte in tranen uit als iemand me vroeg: ‘Zo, nu jij?’ Het was een heel grote wens, die maar niet in vervulling ging. Dat verzwakte me. Ik sloot me steeds meer af van anderen, wat heel raar is voor mij, want ik hou van mensen.”
JE HEBT EEN LANG IVF-TRAJECT DOORLOPEN.
“Ik was angstig, en al wat ouder, dus dan grijp je zo’n kans. Een wijze Chinese vrouw zei tegen mij: ‘Stop daarmee, je legt beren op de weg.’ Maar ik durfde niet te stoppen, ook al sloeg het niet aan. Na drie jaar besloot ik te wisselen van arts. Het nieuwe ziekenhuis had een wachttijd van een half jaar. Daardoor werd ik gedwongen om de behandelingen tijdelijk stil te leggen. In die tussentijd ben ik zwanger geraakt. Dat heb ik heel lang geheim gehouden, omdat ik het zelf niet geloofde. Ik kon het niet aan om nog een zwangerschapstest bij de Etos te kopen, daar had ik al honderden euro’s aan besteed. Ik vond die onzekerheid ook wel lekker, want dat was ik al vijf jaar gewend. En ik wilde niemand hoop geven, stel dat het níet zo zou zijn. Op een gegeven moment heb ik mijn man verteld dat ik al twee maanden geen periode meer had gehad. Toen hebben we de test gedaan. Positief. Wat een wereldwonder!”
EN EEN JAAR LATER KWAM NUMMER TWEE.
“Het is net een tweeling, omdat er maar zo kort tussen zit. In de periode dat het niet lukte, heb ik een Italiaans kerkje bezocht. Je mocht je wens op een briefje schrijven. Ik was toen al drie jaar bezig met kinderen krijgen en schreef: Ik wil een tweeling. Echt te hebberig, haha. Maar die heb ik nu.”
SHOOT FOR THE MOON.
“Je mag best wensen. Spreek het uit, schrijf het op en *who knows...*” ■